28). Kui hobusel türnud üleste ajavad, siis pandakse suure nöelale lõng taha ja lõngale üheksa solmet siseti. Siis tõmmatakse hobuse kuklepõnnast lõng üheksa korda läbi, mis pärast türnud ära kaovad.

29). Kui lehm röögatab, siis sulitsa lehmast päale, et tõura röögatus üleste ei ajaks.

30). Kui kõsnasid / soolast türnast / ära tahetakse kaotada, siis tehakse nüüdi [illegible] nüpalju solmesid, kui palju kõsnasid on ja viidakse nüt siis rääki ollo, kuhu vesi päale tilgub. Selleks ajaks, kuni nüt ära on mädanev, on ka kõsnad kadunud.

31). Kui kevadel esimest korda ministab, peab kui palli laskma, siis ei hoikka selg tööd teha vedelda.

32). Kui maa päale istudes, siis peab kalm korda sulitama, et madalused külge ei hoikkaks.

33). Kui peenu ülest pikk juhi jääb, siis tuleb julgu.

34). Kui peenu küllest üks kilti põledes maha kukub ja pisuti jääb ja siis otsani ära põleb, siis sureb üks inimene ära.

35). Kui noorel kuul vihelda tahte, siis sigeneb palju jõudikuid.

Tõrma kihelkonnast.

Korlekof 5 Märtsil 1894.

(24).

Saatnud E. J. Õunapuu. Saadud 18 9/III 94.

Austatud herra Dr. J. Hurt!

Et mu esimine saadetus „rahvaviisi" õige oli, siis võtsin nõutuks veel edaspi koguda ja Teile saata. Nüüd siis saadan teist korda 19 laulu ja 20 punkti rahvausku. Laulud 5 esimest 14, 15, 16 ja 17 olen ma Helga Laani kihelkonnast üles kirjutanud. Palun siis jälle seda saadetust laskesti vastu võtta ja „rahvakulla salve" panna, kui ta kõlbulikku leiate olema. Edespidi, kui leian ja aeg lubab, siis tahan ja loodan „jõrge" juurde lisada. Edenegu „rahvaviisi" korjamine ikka juurel jammul nagu seni ajani, et see töö läbi tuleks ja näitaks, et Eestirahvas on rahvas, kellel mitte vaimu vaest pimedus pole!

Teile Teie juures käigepanemat õnne soovides

jään austavalikult.

E. J. Õunapuu

Tõrma kihelkonnast.